

4 Ds 1831/07
dot. V K 8/10

Pruszków, 2010-06-07

**Sąd Okręgowy
w Warszawie
IX Wydział Odwoławczy**

za pośrednictwem

**Sądu Rejonowego
w Pruszkowie
Wydział V Karny**

A P E L A C J A

Prokuratora Rejonowego w Pruszkowie od wyroku Sadu Rejonowego w Pruszkowie V Wydział Karny z dnia 14.04. 2010 r. w sprawie sygn. akt V K 8/10 przeciwko Zbigniewowi jaworskiemu osk. o czyn z art 286 §1 kk i art 35 ust 1 ustawy o ochronie zwierząt.

Na podstawie art 425 §1 i 2 kpk oraz 444 kpk

z a s k a r ż a m

powyższy wyrok w całości na niekorzyść Zbigniewa Jaworskiego.

Na podstawie art 427 §1 i 2 kpk oraz art 438 pkt 2 i 3 kpk wyrokowi temu

z a z r u c a m :

1. Obrażę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia , tj. art 167 kpk, 366 §1 kpk i art 410 kpk polegający na zaniechaniu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy poprzez :

- zaniechanie dopuszczenia dowodu z uzupełniających zeznań świadka Tadeusza Jankowskiego na okoliczność sporządzenia potwierdzenia przyjęcia zwierzęcia do przytuliska w tym zakresie pieczęci i podpisów na dowodach przyjęcia,
- zaniechanie uzupełniającego przesłuchania podejrzanego na okoliczność sporządzenia protokołu przyjęcia zwierzęcia do przytuliska w tym przez kogo były sporządzane i podpisywane,

- dopuszczenia dowodu z oględzin miejsca w którym miały być przetrzymywane zwierzęta tj. Sulejów ul. Szosa Jadowska 30 na okoliczność czy w istocie znajdują się tam obiekty umożliwiające przetrzymywanie odłowionych zwierząt, które to skutkowały

z błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mającym wpływ na jego treść polegającym na przyjęciu, że oskarżony samym zachowaniem nie wyczerpał znamion zarzuconych mu czynów nie przekazując odłowionych zwierząt do uprawnionych podmiotów okazując w tym celu wypłaty faktur potwierdza przekazanie zwierząt do przytuliska w Sulejowie i w tym zakresie danie wiary wyjaśnieniom oskarżonego, podczas gdy dowody i okoliczności ujawnione w toku postępowania we wzajemnym, z sobą powiązaniu, przy uwzględnieniu zasad logicznego rozumowania prowadzą do wniosku, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzuconych mu czynów.

Podnosząc powyższe zarzuty na podstawie art 427 §1 kpk w zw z art 437 §1 kpk w n o s z ę o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zbigniew Jaworski został oskarżony o popełnienie dziesięciu czynów polegających na doprowadzeniu Urzędu Gminy w Starych Babicach w okresie od 08 listopada 2006 r. do 11 kwietnia 2007 r. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przekładając faktury za uchwycenie i dowieszenie bezdomnych psów i kotów oraz zaświadczenia o przyjęciu odłowionych na terenie gminy Stare Babice psów i kotów do schroniska „Przytulisko „ Sulejów ul. Szosa Jadowska 30, które w rzeczywistości nie było prowadzone w wymienionym miejscu przez co wprowadził w błąd co do faktu przekazania bezdomnych zwierząt do schroniska, tj, o czyny z art 286 §1 kk oraz o to, że znęcał się nad zwierzętami w ten sposób, że od października 2006 r. do 04 kwietnia 2007 r. odłowił dziewiętnaście bezdomnych psów i szesnaście bezdomnych kotów nad którymi miał obowiązek opieki, a których po odłowieniu nie przekazał do schroniska w bliżej nieokreślonym miejscu pomimo zapewnienia Urzędu Gminy w Starych Babicach o umieszczeniu zwierząt w schronisku, tj. o przestępstwo określone w art 35 ust 1 Ustawy o ochronie zwierząt.

Wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2010 r. sygn. V K 8/10 Sąd Rejonowy w Pruszkowie uniewinnił oskarżonego Zbigniewa Jaworskiego od wszystkich zarzuconych mu czynów.

W uzasadnieniu wyroku sąd stwierdził, że oskarżony nigdy nie zapewnił urzędu gminy i jej przedstawicieli o umieszczeniu zwierząt w schronisku, zatem nie mógł wprowadzić w błąd w tym zakresie urzędników gminy. Nadto Sąd dał

wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, że zwierzęta umieszczał w Sulejowie, przyjmując, że umieszczał je w stworzonym przez siebie miejscu gromadzie zwierząt.

Ze stanowiskiem Sądu nie można się zgodzić.

W przedmiocie ustalenia czy rzeczywiście zwierzęta do odłowienia na ustne zlecenie Urzędu Gminy w Starych Babicach były odwożone i przetrzymywane w punkcie gromadzenia zwierząt Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach Tadeusza Jankowskiego, oraz na dokumentacji postępowania administracyjnego przeprowadzonego w 2003 roku, kiedy to odebrano zwierzęta świadkowi Jankowskiemu, który we wskazanym okresie gromadził zwierzęta.

Jednakże zauważyć należy, że zarówno wyjaśnienia oskarżonego jak i zeznania świadka Jankowskiego ulegały zmianie w zależności od oceny postępowania karnego. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony Jaworski wyjaśnił, że zwierzęta odłowione wywoził do różnych miejscowości, lecz nie chce wskazywać. Jak wyjaśnił nie informował o tym gminy. Przed Sądem oskarżony Jaworski wyjaśnił, że stworzył samodzielnie punkt, gdzie gromadził zwierzęta położonego w Sulejowie ul. Szosa Jadowska.

Świadek Jankowski w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że w latach 2005 – 2007 nie funkcjonowało u niego Schronisko – przytulisko. Jedynie w latach 2003 – 2004 funkcjonowało prowadzone przez świadka schronisko. Jak zeznał świadek oskarżony przywoził wyłącznie odłowione psy i przekazywał świadkowi. Świadek zeznał, że w związku ze schroniskiem zapadł ponownie wyrok karny wobec jego osoby za znęcanie się nad zwierzętami.

W postępowaniu sądowym świadek Janowski zeznał, że oskarżony w 2005 r. lub 2006 r. chciał przetrzymać psy i w tym celu postawił boksy na wdzierzawionym od świadka terenie. Tam przywoził odłowione psy, które trzymał około miesiąca a następnie zabierał. Jak zeznał świadek psami miały opiekować się jakieś bliżej nieznanne osoby.

Oceniając treść powyższych zeznań i wyjaśnień oskarżonego nie sposób nie zauważyć, iż są one znacząco rozbieżne. W ocenie skarżącego jedynie wyjaśnienia i zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym jako spontaniczne i pierwotne mogą być uznane za wiarygodne, zaś wyjaśnienia i zeznania świadka Jankowskiego złożone w postępowaniu sądowym wydają się być przyjęte przez oskarżonego linią obrony. Znamienne, że zeznania świadka Jankowskiego są znacząco odmienne od złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Należy przy tym podkreślić, iż tenże świadek był karany za znęcanie się nad zwierzętami co rzutuje na wiarygodność jego zeznań.

Niezależnie od powyższego podnieść należy, że wyjaśnienia oskarżonego i świadka Jankowskiego jednoznacznie stwierdzają, że do Sulejowa miały być przewożone wyłącznie odłowione psy. Całkowicie Sąd pominął w postępowaniu ustalenie, gdzie umieszczane były odłowione koty.

Oprócz wymienionych wyżej dowodów z zeznań świadka i wyjaśnień oskarżonego brak jest jakichkolwiek bezstronnych dowodów wskazujących na możliwość przewożenia odłowionych zwierząt do Sulejowa.

Zasadnym zatem wydaje się zlecenia miejscowo właściwej jednostce policji dokonanie oględzin posesji położonej w Sulejowie ul. Szosa Jadowska 30 celem oceny czy są tam jakiegokolwiek dokumenty umożliwiające przetrzymywanie zwierząt.

W postępowaniu sądowym pominięto całkowicie kwestie sporządzenia i przedkładania potwierdzeń przyjęcia zwierząt do przytuliska, które były przedkładane do urzędu gminy jako dowód przekazania zwierząt i stanowiły podstawę wypłaty świadczeń oskarżonemu a tym samym rozporządzenia mieniem. Nie wyjaśniono kto je wystawił, podpisywał i do kogo należała pieczęć. Jest to o tyle istotne, iż w ocenie skarżącego zaświadczenia te poświadczyły nieprawdę przynajmniej jeżeli nie w zakresie odłowionych psów to w zakresie odłowionych kotów, co do których zgodnie świadek zeznał a oskarżony wyjaśnił, że nie były przetrzymywane w Sulejowie.

Jednocześnie nie sposób nie zauważyć, iż zaświadczenia te potwierdzają o ile były sporządzane przez oskarżonego, iż odłowione zwierzęta przekazał samemu sobie, nie zaś innym uprawnionym podmiotom.

Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy w Warszawie w postanowieniu z dnia 19 maja 2009 r. w niniejszej sprawie sygn. IX Kz 414/09 w okresie w którym Zbigniew Jaworski świadczył usługi polegające na odłowieniu bezpańskich zwierząt na rzecz gminny Stare Babice w okolicach Warszawy funkcjonowało kilka schronisk w których oskarżony mógł umieścić schwytane psy i koty uzyskując dokument będący podstawą do wypłaty wynagrodzenia za wykonaną usługę. Za sprzeczne z elementarnymi zasadami logiki należy uznać postępowanie oskarżonego, który umieszcza odłowione czworonogi w bliżej nieokreślonych placówkach opiekuńczych, mając przy tym świadomość, że tego rodzaju postępowanie wyklucza uzyskanie legalnego zaświadczenia, będącego dowodem wykonania zobowiązania wynikającego z kontraktu zawartego z Urzędem Gminy w Starych Babicach.

Zauważyć należy, iż w odniesieniu do odłowionych przez podejrzanego kotów postępowanie nie doprowadziło do ustalenia, gdzie w jakim miejscu zostały umieszczone po odłowieniu zwierzęta, postępowanie potwierdziło jedynie, że nie było to wbrew w zaświadczeniu przytuliska w Sulejowie.

Reasumując wnoszę o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji celem ponownego rozpoznania.

Prokurator
/ A. Bączek /